

Nyugatberlini filmlevél

A Kurtfürsterdamm legnagyobb mozija a Capitol. Neon betűi három hónapja hirdetik a csodálatos, a nagyszerű, a monumentális filmet: Nyolcvan nap a világ körül.. Legnagyobb siker most Nyugat-Berlinben — így informáltak —, ezért a pesti mozilátogató óvatosságával már félórával az előadás kezdete előtt ott voltam, hogy jegyet váltsak. Kár volt sietni. A nézőtérén körülbelül annyian ültek, mint itthon egy

rossz film előadásán, nyáron.

Négy órán át tart a nemrég szerencsétlenül járt Mikel Todd produkciójában készült Verne-film, s ezalatt a filmtechnika minden csodájával megismerkedhetik az ember. Színek, fények, tájak pompás kavalkádja; spanyol bika- viadal sznorgiája és egy angol klub fáradt unalma, amerikai őserdők vakító zöldje, kelet sárga homokja, tengerek, hegyek, városok szemkápráztató látványa. A film hangtechnikája tökéletes. Ha a film főszereplő hajókora látra támaszkodva beszélgetnek, az ember a huszadik sorban a lába alól hallja a tenger mormogását. Egy viharos kocsmajelenetnél, mikor a kép táncoló párokat ábrázolt, a kocsmá általános zsvajva ölelt körül, s mellettem, mögülem rikkantottak fel a képzeletbeli vendégek.

Negyvennégy világsztár közreműködésével — így hirdetik a filmet — valóban, Hollywood fényes névsort állított össze. Charles Boyer egy utazási iroda alkalmazottjának szerepében három mondatot mond. Fernandel szunyókáló kocsisfigurájának talán három szó jut, Marlene Dietrich villandósnyi jelenetében híres, szép lábát mutogatja, Martine Carol és Buster Keaton olyan kis szerepet ját-

A Verne-film főszereplője: David Niven

szik, hogy hirtelenjében nem is tudom melyik volt.. A körüldelelgetett amerikai széppfiú, egy sor film főszereplője, Frank Sinatra statisztál. Egy bárban zongorázik és a felvevőgép hátulról veszi szemügyre taktusra rázkódó vállát. Aztán lassan hátrafordul, hogy a közönség meghökkenjen és néhány pillanatra gyönyörködjön elbűvölő mosolyában.

Nem fukarkodtak a dollárral, az bizonyos. Szegény, megboldogult Mikel Todd gavallérosan bánt a költségvetéssel. S mégis... unalmas filmet már láttam, de unalmasabbat, soha. (Verne bábjából otrombaság, naiv humorából sóltan bárgyúság lesz.) Hosszúra nyúlt, érdektelen dialógusok, izgalomnak szánt unalom keresztezi a káprázatos kiállítását.

A filmtechnika nem azonos a filmművészetel.

HALASI MÁRIA

A híres amerikai széppfiú, Frank Sinatra statisztál a filmben